

SELMECZBÁNYAI HIRADÓ

VEGYES TARTALMU HETILAP

SELMEC- ÉS BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS HIVATALOS ÉRTESETŐJE.

Egy évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona.

—Egyes szám ára 20 fillér.—
Hirdetések megállapítás szerint számítatnak.
—Nyilttér díja soronként 20 fillér.—

Felolvasó szerkesztő és lapfajdosos:

KUTI ISTVÁN

Az expediciót s hirdetésekkel illeto reklamációk a lapkezelő

Joerges Ágost özvegye és fia

céghez intézendők, hova az összes pénzküldemények is küldendők.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A liceumi zászlófelavatás.

A liceum ifjúságának régi vágya volt, hogy legyen egy díszzászlója, a mely alatt ünnepélyes alkalmakkor kivonulhasson. A pénzrét régen gyűjtötte egyrészt hangversenyek — másrészt saját kebelében tartott gyűjtések által. Ez a vágya beteljesült. A tanári kar terve szerint helybeli művészek és iparosok készítették nem egészen 600 korona költséggel. A zászló a régi 1848-as zászlók mintája után készült nehéz fehér selyemből, szélein a piros és zöld háromszögekkel. Egyik felén a lic. címere — genius a sással, másik felén a magyar nemzeti címer; a genius fölött: „Küzdj és bízza bízzál!”, a címer fölött: „a haza minden előtt” jelmondatok. Az aranyozott ezüst lándzsáról legelő két fehér selyem szalagon pedig a következő feliratok vannak: „erős vár a mi istenünk” és „a selmecbányai liceum ifjúsága 1905.” E mellett a zászlócsúcsra Nagys. Farbaký Istváné úrnó piros zöld szalaga szintén jelmondatot.

Az ünnepség a rosz idő miatt a liceum tanácstermében folyt le kedden délelőtt 9 órakor. Az egész ifjúság a tanári karral élén és szép számú hö'gyközőnség várta Dr. Baltik Frigyes püspököt, aki előlélt

kíséretével, az iskolai tanács több tagjával jelent meg. Az ünnepséget az ifjúság a Szózat éneklésével nyitotta meg. Ezután Hamrák Béla lic. vallás tanár tartotta meg nagyhatású ünnepi beszédét, a melyet egész terjedelmében közlünk:

Szivem meglevő, lelkem hevével ádvözöllek ez ünnepélyes alkalommal mindnyájatokat, midőn századokot élt ősi alma materünk ifjú lelkesedéssel bontja ki új zászlaját, hogy hirdesse késő unokáknak liceumunk dicső múltját, hogy lobogócsa szárnyra keltsé kebelünkben a multhoz méltó, őseinket meg nem tagadó hosszú jövő édes reménységét.

Ha valaha, úgy most érzem fokozottan, hogy a protestáns iskola mindenkor e haza látkéto szíve volt, honnan a szellemileg felfegyverezett ifjak mint éléto vérescseppek áradtak szót a nemzet ereibe. Mert élvész a nép, mely tudomány nélkül való. Ha valaha, úgy most érzem fokozottan evangélikus iskoláink jelszavának mély igazságát: Az Úr félelme a bölcsesség kezdete. Mert pusztul az a nemzet, mely nem bízik Istenében.

Honszerelmünk és bizodalunk az erős Istenben, ez iskoláinknak két hatalmas karja, melyei magásra emelhetjük zászlóinkat.

Elmondjam-e, hogy ez a mi iskolánk első virága volt a reformációnak, mely a mohácsi gyász, nemzeti nagyletének nagy temetése után rövid két esztendővel már hirdete az elaléto nemzetnek: a rombokból építünk, a porból feltámadunk! Elhallgathatom-e, hogy amidőn egyházunk a magyar nemzet alkotmányához kötötte fenmaradását ez országban, az elnyomatás ideje alatt iskolánk is sirt a síró nemzetet? És amikor a négy folyó országában a szabadság zászlaja lengedezett, amikor három halom visszazúgta a szabadság szózatát,

akkor egyházunk is a vele liceumunk is odacsatlakozott. Nagy idöket látott ez az iskola. Tanuja volt Bocskay, Bethlen, I. Rákóczy György, Thököly, II. Rákóczy Ferencz dicsőséges tusáinak. S amikor a vitéz kézből kihullott a kard, intézetünk kezén is csörgött a munkabénító rablánc. De hivatásáról sosem feledkezett meg. Hiába ütötek ki mint belpoklost a város falain kívülre, itt is az ösök buzgócsaga követ-köre rakva felépítette a tudományoknak, a hazaszeretetnek az istenfellelemnek ezt a hajlokát, melyre szemünk büszkén tekint.

Aztán leomlott a felekezeti türelmetlenség válaszfala, leomlott a város körítöfala is és intézetünk a város büszkesége lett. Meglehet, hogy a dicső mult szenvedéséről regélő foliánokat már megette a por, de szabad szellemünkön nem gyözhett az idő vasfoga. Ez az iskola rendületlenül hirdeti, hogy magyar és protestáns!

Ezt hirdeti új zászlónk is nekünk és hirdetni fogja maradékainkban.

Lelkem eltelik örömmel, szivem magasztos érzellemmel, midőn tekintetem a lobogóra száll. Ilyen lobogó szállott legelőbbi, 1848—49-iki szabadságharcunk legendás csatateréin, hol hőseink vérszín mellett és mégis áldó szívvel tekintettek a szabad és független magyar haza eme szent jelynére. És ami magyar erény volt a magyarban, ekkor tündöklött ragyogó fényvel, hogy a vén Európa is elámult rajta. Egmás mellé állott a bércsek és a román fia; egymás mellett küzdöttek, kik más és más templomban dicsérték az Isten; egy gondolat tömörítette őket egy nagy egyszé, e szent ige, mely ottagy amú zászlónkon: **a haza minden előtt!**

Ifjú és ags legkét e kép felidézésén csodás elő álom, álomszerű valóság ragadja meg, a szabadság álma, a függetlenség valósága, melynek méltó festésére képtelen ember; aji, bár minden csöppnyi vértünk érte buzog, bár szívünk minden

Gyöngé pillanatok.

(Égy asszony életéből.)

Írta: *Tassonyi Ernő.*

Személyek:

Pipi. (20 éves, jól nevelt leány. Családi megállapodás szerint azonban csak 18 éves. A két év eltökölása taktikai okokból történtik. A házán három leány van. Ké öszi, két tavaszi. Így a legidősebb leány az egész család kisbocsátásával 6 évvel nyor. T. L. hat év lesz az ő és legkisebb nővére első házasság között. Ez pedig egy negyes leánynak e gy okos mamának mindég elég egy alkalmas férj fogására.)

Kenéz. (Jó esárlóval való fiatal ember, 20—22 év körül. A házhoz való ögyelgéslet a mama szivesen túri. Egyrészt, mert a leányok partaját emeli az udvarias, másrészt mert titokban a harmadik leányt (két szanta) is

Andor. (Felszámoló, gyérülő hajú, 30 éves férfi. Kéhetenkint el-eljárogat a házhoz. Komoly érdeklődését a mama szeretetreméltó előzékenységgel fogadja. Nem esoda, hiszen Andor komolyságot a mama szemében egy jól jövödelmező hivatal, 10 magas artoyanon kéto takarékpénztári részvény s egy igen szép ösözgró szöto beteti könyvecske is emeli.)

A mama. (Gyges öltözöklésének köszönhető, hogy csak 35 évesnek látszik, holott tú van a 40-en. Szerelemből ment férjhez az urához, de ezt a szarinte elhamarkodott lépést mindig megbánja úgy tavasszal, amikor az ura nagy fizetése dacára sem bílik neki meg leányainak a varosban a legzsebb s legdivatosabb öltözékre.)

A papa. (Nem szerette soha a feleséget, csak rokonszenvezett vele, de elvette, mert az ő ösözklésével révén emelkedett a szantó-kétran. Fiaivalból korában nem egyszer taggerte a házasság szoros kötésében. Most 55 éves palás ösárlópa. Túlán azért, mert szariműködése megállított; talán, mert lányait rövid időn belül férjhez akarja ő is adni.)

I.

(Pipi a mamájával a kert egy virágzó bokrétfaja alatt ül. Körökörül virágokkal megrakott orgona-bokrok. Tavolabbról hallatszik a szökőkút ösöndös csobogása. A mama kezében egy kézuimunka kosír. Pipi kezében egy kinyitott könyvet tart, melázogal sókaig a tívóba néz.)

Mama. Kiről álmodozol leányom?

Pipi. (elpirul) Senkiről édes anyám. Csak úgy olvasás közben eszembe jutott a szerelem.

Mama. (földdőlög) Te a korodban még nem szabad egy jövövelésű leánynak a szerelemtől gondolkodnia.

Pipi. (mamájához fut s bizelkedve átsólik) Ugyan édes anyácskám, hát te az én koromban nem voltál szerelmes? A nagymama háznszor emlegette, hogy mennyire epédelt a papa után! Nagyon sivár lehet annak a leánynak a lelke, akinek 20 éves korában nincsenek szines álmjai, édes reményei a szerelemtől.

Mama. (baragosan) Hagyd félbe ezt az ostoba beszédet! Mikor leszk más eszed? Egy ábrándozó, éretlen bakslárnak csak megjárja az a beszéd, de egy ma-holnap eladó leánynak semmi esetre. Az a sok érzélog regény egészen képelgővő tesz. Meglittom az olvasásukat. Amit azok a szenevelő álmodozók ösözernak, nem való a te különbönk is mélázo lelkednek. Elérhetetlen vágyakat, csalóka álmokat keltenek kebelükben. Egész életében azok után fogsz futni s boldogtalan leszel. Pedig az életben csak azok lehetnek boldogok, akik az álmokat és a mámorot kiéptétek a lelkekükből.

Pipi. (hévvel) Nem bánom anyám, ha egész életemre szerenedlen leszek is, de én lélekem szomjazza az álmokat és a mámoret. Legelőbb az élet mindennapi szíkesége közeppét vidáman fogok arra az időre gondolni, amikor még álmodni, szeretni tudtam.

Mama. (komoly hangjelzéssel) Üres beszéd. Regényekből magadra erőszakolt hangulat, amely alól még kell magadat szabadítanod, ha boldog akarsz lenni.

Pipi. Nem! Soha... Soha...

Mama. (megfogja Pipi kezét s szigorúan a szemé közé néz) Leányom, egy életre elhatározó dologról akarok veled beszélni. Répássy Andor tegnap megkérte a kezét. Tudod a fiúkat nem szabad illuziójúktól megfosztani. Egy olyan házasság, melyben a szülők adták meg a férfinak az igent, a leány beleegyezése nélkül, soha sem lehet boldog. A leány meghödelölésének nem szabad egyszerűen történnie, mert ez a férfinak azt a hitet kelti, hogy nagyon is a nyakába akarták varni a leányt. A férfiertermészetben pedig benne van az a vágy, hogy küzdjön a nőért. Azért hát Andorunk azt a feleletet adtam, hogy én semmi tekintetben nem befolyásolom választásodat, ha te beleegyezésedtel megnyeri, nekem s apádnak nem lesz ellene semmi kifogásunk. Azért hát szivesen kell fogadnod Andor közödelését. Okosan bátorítsd őt s ha nyilatkoznai fog, szerényen, vonakodva mondd neki igent.

dobbanása érte dobog, ez nappal álunk, ez éjjel ébredtünk.

A haza minden előtt!

Ezt csöbögötték tanáraink szivembe ez intézetben, ezt szíttam magamba a levegővel e falak között, ezt predikáló én is ténkedt ifjak és ezt hirdeti majd mindenha e lutheránus iskola! — És jó idő, mikor beszédés ajkunk énelmül, hő szívünk elvegyül a föld porával, ez honszerelmünk élni fog a ti szivetekben és ti hirdetni fogjátok azt az utódoknak!

Oh jól tudom, ha hazaszereltről van szó, ha történelmünk nagyjaira mutatok, úgy érteik, hogy a ti karotokban is van erő, a ti kebletekben is lakik hősi bátorság, hogy nagyot tegyetek a hazáért. És ha jőne idő, hogy mindnyajunknak el kell menni, — elmegyünk, mert apáink fiai vagyunk, mert nem lehetünk korszájak.

De én úgy érzem, lelkeket egy más küzdelem képe ragadja el, hogyha e nemzet szabadságáért megjuria harcra száll, — úgy érzem, hogy ami igazi szabadságharcunk nem a gyilkos fegyverharc lesz, hol a földetérző ügy villámra kard villanása, menydörgése ágyú bimbóulása lesz, hol ezek csataordítása és ezek halálhőrgése, ezek hulló vére és ezek omló könnye összehely, hanem ami szabadságharcunk a munka harcra lesz, hol a kérges tenyér és képzett elme termő talaja lesz nemzeti nagylelkűnknek, hol a munka verejtéke áldott harmat lesz, melyből újra felülülő szabadságunk elfonnyant virága. Véres csatát ezret vívtunk meg, de egy sem biztosította végleg függetlenségünket. A munka verejtékes harcát még nem vívtuk meg; ez ami, a ti, a jövő feladata, mely megvalósíthatja azt, amiért buzgó imádság epedez százezer ajakán.

A haza minden előtt! — Ezt úgy érteitek, hogy dicső meghalni a honért, de még dicsőbb munkálkodni a hazáért, egész életünket a hazának szentelni. Amig csak piheg a lélek kebleinkben, minden ideketvételünk a munka szeretete legyen, mely nemcsak minnagunk boldogulását biztosítja, de hazánk jólétét előmozdítja, önállóságát, függetlenségét, szabadságát bizton megteremt. Mert a munka harcra olyan természeti, hogy ott nincs győző és legyőzött, csak egy van, diadalmaskodó, ki lelkiismeretességével, pontos kötelességteljesítésével egy diadalt a másik után aratja és mégsem tiporja el senkinek jogát. S ahol nincsen legyőzött fél, ott a dicsőség, a diadal, az emlékezés maradandó.

Bárcsak ez a zászló, mely egykor a riadalmas csatáreter vezette hazánk ifjuságát, vesztendő el halászomjazó tekintetét és lenne szent jelvénye, szent eskü hirdetője ifjuságunknak, hogy amennyi vért áldoztak őseink e hazáért, legalább annyi verejtéket áldozzunk mi érte a munkában, hogy apáink öröke el ne vesszen, de felviruljon.

Ez a mi iskolánk, ifjak, fegyvert ad a ti kezetekbe erre a magasztos harcra, fegyvert, a tudomány fegyverét.

Mi szépet, jót és nemeset emberi elme csak szűll élvezedekek óta, abba a króziusi dűsgadzag kincsesházba mi megnyitjuk előttek az utat, de a kincsezt magatoknak kell fáradoatok. A mi lelkünk szárnyain fölemelünk titeket a föld alacsony rögöktől, föl, hogy lássátok mily magasan repül a tudomány génuusza, jobbjában tartva a nemes lelki edelet tartalmadó edényt. Legyen a ti ily feltekek, mint licoumunk címere mutatja, sebeszárnny terulmadár, mely fölrepül a génuuszig, hogy étkéből elvegye a maga részét. S ha lankadna a szárny, ha erőtlő cserben hagyni készülne s ti már lemondanátok amaz étkéről, — őh akkor látmasszon visszhangot kebleteken nemzeti prófétánk ihletett szava, midőn Isten akaratát közli velünk, mondván: *Küzdj és bizva bízd!*

Ha más reméltél és más találsz, ha eszmei magaslatodról le akar na húzni a csábító lemondás, ne engedj a kísérlőnek, hanem küzdj és bizva bízd, hogy ami eszménylen meglett a kebeled, az nem lehet csaloika délibáb, tűnő szivárvány, hanem testet kell öltenie annak. Mert ha nem volna igaz e gondolat, úgy nem lett volna soha nagy ember széles e világon és ha nem volnának nagy emberek, úgy hiú beszéd volna szórali nemzetek nagyságáról, a civilizáció hódításáról, a jó diadalról. Pedig erről nem szabad lemondanunk, mert sirunkat ásnók meg vele; nem szabad kicsinyhitien kereszibe fanni karjainkat, mikor azok cselekvésre, küzdelemre teremtvék; nem szabad elfojtani a szív légezetét, a reményességét mely bizni tud ott is egy kezben, dicsőbb jövőben, hol a gondolkodó ősz már hitvány mankónak se jó, hogy egyik göröngyről a másikra segítsen.

Nemes ifjuság, nemzetemnek ifju gesztje, küzdj és bizva bízd, töltsd be szent hivatásoddal! Szorítsd magadhoz testvéri öleléssel eszményeinket. Leheld magadba lelkünket, hogy nemzeti nyelvtől ne legyen tűzbe veti királyi vada, szabadságimánk ne legyen kiálló szó a néma pusztaságban, lobogóink ígét ne moshassa el durva kéz szivetekből. Oh magyar ifjuság amiért a magyar nemzet a jelenben megjuria sikra száll, az nem mesterségesen felidőzött ábránd, hanem történelmi valóság. E gondolat vonja be glóriával kibontott zászlóinkat, mely emlékeztessen honfii kötelességekre, amig csak álléptek Iheoumunk küszöbét, de tartsa köve lelketeiket akkor is, ha búcsút mondtok e falaknak, mint a madárról elhagyván a fészket, melyben felnevekedett; buzogion érte szivetek mindég és mindenütt, mignem koporsótokra tompan hull le a sir göröngye. — — —

Emlődni emlődünk, a legeresebb is kisdő a sorból. A viharterépe ág elszárad és a fiatal hajtásra is ugyanez a sors vár. Az enyészet e szomorú törvényre körtlengli akkor-akkor a legihívőbb kebel reményét is, hogy hideg ajkával elfogyszabza azt. Nemzetünk egere, melyet beragyogott lángszaruairal igazságnakunk napja, ráborulhat lomha felhők sötéteje és félve dobban meg szívünk: lelkesedésünk tündökli csillagát elnyelheti viaszlatlan ég és titkolt fájalmunk remegő sóhajtatásba

fűl; büszke önértetünket összezúzhatja idegen hatalom kegyetlensége s mint törött cserépdarabokat széjjelhánnyhatja a porba és mi vérbe kevert könnyel megsiratjuk mindazt, mi legszentebb volt előtűnk.

És nékűnk mégsem szabad kétségbe esnűnk bár lelkűnk összetörni látszandék is a balsors súlya alatt; és nekűnk mégsem szabad gyáván lemondanunk, bár szívűnkéből kialudni készűlen az utolsó biztató szikra is. Ha már eleddig is annyi vihar zúgott el felettűnk és mégis — megfogya bár, — de törve nem, él nemzet-e hazán, reánk terhűlhet-e olyan átoksúly, mely végkép leszeríthatna eszményeinket, hogy az soha többé föl ne viruljon? Jöhete

A nagyserűi halál,
Hól a temetkezés fölűt
Egy ország verben áll,
S a sirt, hol nemzet sülyed el,
Népek veszik körül,
S az ember millióinak
Szemeiben gyászoknyó lú?

Ilyenkor érzem, — de nem érzet ez, hanem lángtű borítja el egész valómat, elfojthatatlan erővel, orkánt tulharosgra fölűz hitem, reményem, egyházam diadalmas harsonája: *Erős vár a mi Istenűnk!*

Erős vár, mely megvéd mindenkit, ki sáncain belül áll; erős vár, mely meg nem dől soha és rendületlenül áll, bár ég és föld összeműli is!

A multban, midőn egyházunk Lázárként meztelenkedett és Pílitus szolgái arcul csapodák, mint egykor Krisztus urunkat, a magyar alkotmány fölűt megvédte egyházunkat. De ha e nemzet igaz törvékevei ellen föltámad a pokol minden hatalmassága, miként védője volt, úgy védője lesz mindenha az a sziklazilárd hit, melyet egyházunk legszentebb zsolozsmája hirdet: *Erős vár a mi Istenűnk!*

Ti, kedves ifjak, mindnyájan jól őserítek az Istenbe vetet bizodalom e hatalmas szózatát hiszen protelés és nem protelés egyaránt énekl az azt. Bár történelmileg ai egyházi kölétsűnk talájan termett, ami Lutherűnk lelkéből tört elő e himnus, mint dűs vízförás az anyaföld étkéből, de tartalma oly fontos, hogy felekezeti falak nem vonhatnak korlátot körülte, mint ahogy nem lehet a napsgarat sem körülfalazni; hanem ha egyszer felharsan e dal e hívek ajkán, lendűletes szárnyalása ellenállhatatlan erővel ragad meg minden leket és száll a magosság felű, hogy elgalya messzire a föld minden salakját, megistűljon és megerősűdjek az istenfűsgűs érzetében, Istenűnk végtelen oltalmában.

Protelésűnk ifjak, büszke erővel, önértetes lélekkel zengjétek ez éneketűnk! És ti is, kik bár más egyházhoz tartoztok, de ami licoumunk tanítványai vagytok, éreztétek, hogy ez ének a ti kincsetek is; nyíljék meg szivetek, nyíljék meg ajkatok, zendűlőn meg erővel közös imánk, mely ott tündököl a zászlón arany betűkkel a ti szalagotokon: *Erős vár a mi Istenűnk!*

Pipi. (arca haragosan kipurűl) Sohasem! Én gyűlölöm, megvetem azt a limonádé embert. Szerelemből akarok férjhez menni.

Mama. (erélyesen) A szerelem olyan a házasságban, mint a ruhán a sűjtás. Szebb avval, de el lehet anélkül is. Úgy fogsz cselekedni, amint mondtam. Vége! ... (othagyja Pipit.)

Pipi. (dűhösen) No hiszen kezdjen csak udvarolni nekem az a majom, majd elmegy a kedve attól, hogy feleségűl is vegyen!

II.

(Langyos esztűgényűs, májusi este. A papa, meg a mama a kűzbán vitalkoznak. Pipi jó éjszakát megy nekik köszönni. Egy ideig hallgatúk.)

Papa. (tűrelmetlenül az asztala őt) Úgyan kérlek hagyj békét már azzal az örökös pénzkerésűssel! Honnan iszolgaj lépten-nyomon új ruhákra? Most is nyakig vagyunk már az adóssággal. Összel Masut is be kell vezetni a társaságba. Két leányt bázóztatni, de nem tudom miből. Vissza kell vonulnunk a társaságtól, mert ma holnap még a bútorunk sem lesz a miénk.

Mama. Mit gondolsz, most visszavonulni, amikor két eladó leány van a háznál? Lehetetlen. Tudod, hogy a leányaink jövőjét csak egy jó házassággal biztosíthatjuk. Miért nevellük őket, nem tanultak semmit, hogy maguk is megkereshessék azt a nyomorult kenyeret. Mi lenne velűnk, ha te történetesen meghalnál? ... Visszavonulnunk lehetetlen. Az egyetlen mód a leányok férjhezadására a fényes házartás.

Papa. (komoran maga elé bámul) Igazad van. De ezt a kétségbeesett erőkűdést a felszűnen maradásra nem tudom hogyan bírjuk ki. Igen! Beszéljél már Pipivel?

Mama. Makacsokdík, Hallani sem akar róla. Ha meggondolom, megesis a szűvem rajta. Pál, nem kis dolog az, ha egy leányunk 20 éves korában nem szerelemből kell az életet egy férfi életéhez kötűne. Én nem tudtam volna senki más hoz férjhez menni, csak tehozádd. És mégis mindent el kell követnem, hogy Pipi Andort vissza ne utasítsa. Ki tudja akad-e ilyen komoly, jóraváló kérűje? Gazdag leány még csak elviselheti a vén leányok szomorú lemondását valahogy. A szegény leány élete, ha pártában marad, nem más, mint siralmas tengedűs; elviselhetetlen nyomorúság. Beszélj Pipinek a szűvere, talán te reád hallgatni fog. Az igazi okot, hogy miért kell neki Andorhoz férjhez menni, nem fedhűtjél föl előtte.

Pipi. (vidámságot erőszakolva belép) Jó éjszakát anyus! Jó éjszakát papus!

Papa. (megesokolja honlontak s kezénél fogva visszatartja) Édes leányom! Mit szólalnál te Répássy Andorhoz, mint férjhez?

Pipi. (arca langba borul, szemet lesűti, akadozik.) Hát... hát... nem tudom. (magában) Ha a szűvem megszakad is, a hallottak után igent kell mondanom. (neki bátorodva, fennhangon) Ő még nem is beszélt velem.

Pipi. (vidámságot erőszakolva belép) Jó éjszakát anyus! Jó éjszakát papus!

Papa. (megesokolja honlontak s kezénél fogva visszatartja) Édes leányom! Mit szólalnál te Répássy Andorhoz, mint férjhez?

Pipi. (arca langba borul, szemet lesűti, akadozik.) Hát... hát... nem tudom. (magában) Ha a szűvem megszakad is, a hallottak után igent kell mondanom. (neki bátorodva, fennhangon) Ő még nem is beszélt velem.

Papa. És ha beszélné?

Pipi. (nagy erélyűe herűl sűrűsűt visszafojtani) Akkor... igent mondanék neki. Ő igen jó fű. (kicsik a köny a szeméből) Mamával is csak azért ellenkeztem, mert szűgyeltem magam. (Zokogva hátszobájába fut.)

Mama. (hosszű hallgatás után) Én azt hiszem, hogy Pipi hallgatta a mi beszűdűnket. Egy-két napig szomort lesz s azzal vége az érzégesnek. A jó módban nem lesz egy cseppet sem boldogtalanabb, mint más asszony.

Pipi. (kinyitja szűbájának ablakát s kikűnyököl ráta.) Csak egy úgrás innen a mélyűsgben zűgű patakba és vége ennek a lelki kűnknek. Gyáva vagyok. Élni, élni vágyom még boldogtalanul is. Nem tudom az édes élnűvűgyást lekűzdeni. Hátha még boldog lehetek? ... Soha sem gondoltam volna, hogy az én szűleim ilyen kűnsűsgesek, ilyen kűfar lelkűte legyenek... Nem, ők nem azok... Csak nagyon szeretnek engem s minden áron megelégedetűnek akarnak látni. Nekik csak hálával tartozom. Én vagyok az erőtlen. Nem tudok szűvem sugallata szerint cselekedni. Miért van az ember szűvbűben szerelem, ha le kell róla már a fiatalűsg mohó vágyainak idejűben mondani?? ... Kérűnk kell megalkudni a megdűléssel a szerelem rovására? ... Igen, leszék én is olyan, mint a többi asszony! Lemondok. Megalkuszom az érzelmekkel, mert gyámoltalan, erőtlen, ingatag vagyok...

Es ha eljut ez imánk a Mindenhatóhoz, ha erős várként körülölel minket, úgy e zászló dicsőségesebben lobog, hazaszeretünk és bizodalomunk az erős Istenben magasra emeli azt és hirdetni fogja nekünk és hirdetni fogja késő nemzedékeknek hitvátságunkat, hogy szereztek ki édes magyar hazánkat és bízunk mindenek felett Istenünkben. Áldás szálljon a karokra, melyek valaha e zászlót lobogtatták; áldás a lelkekre, kik e zászló körül csoportosultak; áldás a tanároknak és pártfogókra, kik minden erejükkel arra fognak törekedni, hogy e zászló büszkeségünk legyen.

Es te zászló, ki tanuja vagy e pillanatban magyar protestáns lényületünk ez ünnepeket megnyilatkozásának, érjél hirdetője szent törekvésünknek, légy buditója eszményeink kivívásának; szárnnyal lobogásán emeljen mindenkit a magasság felé, kit hátán hord e föld és egylet betakar s ha mi csonkjaink porladoznak is majd a hart alatt, te légy tanuja és lássad ama dicső hort, hogy népünk dúsán virul e hon határain!

Isten népek és nemzetek nagy Istene, ki a végtelen mindenségnek mindenható parancsolója vagy, vedd oltalmadba e mi zászlónkat, melyhez legszentebb érzelminket fűzzük, fedezd be védő szárnyaidal, ne érje balszerencse, ne hulljon porba dicsőletlenül s mi édes hazánk, mi szent evangéliumi egyházunk dicsőíthessen Téged megtartó kegyelmeddel időtlen időkig! Ámen.

A beszéd mély hatást tett. Ritkán hallottuk ily nemes hévvel, lelkesedéssel beszélni a jeles szónokot. A beszéd után elcsekkelt az ifjúság az „Erső vár ami istenünk“ egyházi éneket.

Utána Király Ernő liecumi igazgató mondta el a zászlófeltekezésének a történetét. Beszédében a szép jelszavakra hívja fel újra az ifjúság figyelmét és arra, hogy e zászló annál inkább becses, mert ezt az ifjúság saját erejéből szerezte.

Ezután Király Ernőné úrnő, mint Farbak Istvánné úrnő helyettese, szép jelmódat mellett feltűzte az ajándék szalagot.

Majd Dr. Baltik Frigyes ev. püspök hosszab beszédben a zsoltár szavait magyarázza, a melyek ez alkalomra illenek. Visszatekint a liecumi múltjára a melynek krónikája ép olyan szeplőtlen, mint ez a zászló. E mult példával buditja az ifjúságot erkölcsösségre, hazaszeretetre és kitartó munkára. Végül megáldja a zászlót

és mindazokat, akik e zászló bármily műnőségben sorakoznak.

Az ünnepséget az ifjúság a Hymusszal fejezte be, mely után a nagyszámú közönség közelebből is szentügyre vette különösen a művészi himzést, mely városunk egy hölgyének a mesteri kezét dicséri.

(!?)

Kötelességnyilak közzé tessük az alábbi levelet:

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Becsés lapjaink f. hó 21-én megjelent számatlan intézetünkről szóló közleménye a tanártestületben nem csekély megütközést keltett.

Az egész intézetet elítélő hang a nyilvánosság előtt könnyen félreértést szülhet éppen ellenkezőjét tünteti fel annak, a mit Tekintetes Szerkesztő úrnak kérdésére f. hó 19-én, pénteken este szóbelileg referáltam:

„Magyar Gábor, a kegyesintézetünk főnöke megvizsgálta hazánkat és a gymnasiumot. Rendben talált mindent. Ki nem kerültek figyelműre a berendezésben, t. i. a helyiségek némelyikében és a burztorban mutatkozó hiányok, melyeknek azonban csak a kormány segíthet; de az daeára a többszöri felterjesztéseknek és benyújtott költségvetéseknek erre hajlandóságot nem mutat.“

E jelentésből nem magyarázható ki a megjelent közlés. Nehogy tehát ebből intézetünkre s a tanártestületre nézve kedvezőtlen vélemény származzék, tisztelettel kérem a sajnós hibának jóvátételét

Kiváló tisztelettel

Selmecbánya, 1905. május 22.

Panek Ödön

kréndi házifőnök és gymnasiumigazgató.

E levél vétele után utólag és újlag átvastuk a lapunk mult heti számában megjelent következő hírt, a melyre a fenti levél vonatkozik:

— A kegyesrendi társház vendége. Tizenkét év óta nem a selmecbányai kegyes rendeknek oly kedves vendége mint a mult létén. A renflőnök, Magyar Gábor látogatta meg a rend házat és gymnasiumát. Két napot töltött városunkban a jeles egyházi és tanterfűs s szakszerű vizsgálat tárgyává tette különösen a gymnasiumot. A lehető legnagyobb sajnálattal állapította meg, hogy a rendnek rég híres selmecbányai gymnasiuma hanyatlóban van s az azt gondozó állam meg annyira sem méri, mint az utolsó falusi állami iskolát, melynek felszerelési berendezési tárgyai előbb valók, mint e képzőiskolák. Átírtvén és méltányolva Magyar Gábor a selmeceinek azt a vágyát, hogy a gymnasium kiégésztésnek, kijelentette, hogy eddig is párolosa ez eszmét, ezután azonban még továbbban fog e kérdéses foglalkozni s mindent elkövet, hogy az lehető kedvezően oldassék meg. Mi örömmel vesszük tudomást e kijelentésről, mert azt tudjuk Magyar Gáborról, hogy amit ő jónak lát és akar, annak meg is kell lennie.

kal, vagy melyében a szemök közé néz, mindjárt azt hiszik, hogy az a leány magukba szerelmes. Talán ezt hitte rólam is? Jegyezze meg, hogy egy jölvénél leányunk mindenki szöpen kell bűnnia. Maga épen olyan volt az én szememben, mint akármely más. Most már kezd alkalmazhat lenni. Kérem legyen szives ezután kerüljön el.

Kencz. (nagy önmagamban kerül hiúságot mutatni) Amint parancsolja Pipi nagysám. (Távozni készül.)

Pipi. (marasztalni akarja, de erőt vesz magán) Nyujts legalább még utóljára a kezét. (Sokaig tartja a Kencz kezét a kezében s mélyen, sokaig a szemé közé néz.)

Kencz. (magában) Furcsa teremtés. Megesküdtem volna, hogy szerelmes belém. Két esztendő kedvessége nem volt más, mint kacérság. Leány! Hütlenség, kacérság a neved! Ha egy mákszemnyit kedves lennék neki, nem bánt volna el velem ilyen röviden. És még az utolsó pillanatban is kacérkodott velem. Az a nézős, az a kézszerítés! Ezt a boldogságot ugyan elég lesz kivevénem.

Pipi. (magában elbűsülve) Milyen könnyen vette tudomásul. Még meg se rándult az arca. Tehát csak bolondított. Ez még jobban fáj, mintha szerellett volna. Most neomsókára menyaszonny leszek. A Szedresy lányok legalább nem fognak vagy egy létig dühökben aludni.

IV.

(Egy hónap múlva. Andor és Pipi a kertben egy padon ülnek. Pipi egy himzéssel bajlódik, Andor botjával a fövényben piszkál.)

Mi magunk nem találván semmi olyat e hirceskedés, ami a gimnázium tanártestületében megütközést kelthetett, másokhoz fordultunk, kérve őket, hogy fedezzenek fel valami elítélő, becsmérlő, rosszindulatú értelem, amely érthetővé tenné a tanártestület megütközését.

Nem tudott senki ily értelem felfedezni

Felkérjük most már a nagy közönséget, lapunk olvasóit, szíveskedjenek a lehető figyelemmel tanulmányozni ez ügyet s tudatni velünk, hogy min lehetett megütközni, mi volt a félreérthető, mi volt az egész intézetet elítélő fentírt kis közleményünkben. Valóban hálások leszünk a felvilágosításért s készek vagyunk hirlapilag nyugtázni értelmetlen voltunkat, ha valaki e cikkelyből sértő, rosszkaratú értelemet tud kiolvasni.

A szerkesztőség.

Szini évad után.

Selmecbánya, 1905. május 26.

Szerkesztő Úr! 23-án A takarodó eljátszása után a színtársulat elkarodott városunkból s a vigadó az ősi mulatságok idejéig konghat megint az ürességtől.

Sok szomorú tapasztalatról kellene az egy hónapos szini idény után beszámolnom. De sokról jobb hallgatni. Így visszapillantást vetve tehát csak arról szölok, amelyek csaknem mindnyájunkkal közösek.

A Selmecbányai Híradó 1904. november 6-ki számában azt a reményét fejezte ki, hogy a jövő szini évadra legalább tisztességes színpadot fog szervezni a város. Sajnos, betűletlen előadás maradt ez a remény. Ki tudja meddig marad még azt... Dr. Farkas Ferenc társulata hiába vetette meg alapját a szini előadásokon alkalmas terem létesítésének. Marad minden a régiiben. Így, a színészek itt tartózkodása alatt, egy esztendőben egyszer, eszébe jut egyiknek-másiknak a színtügy foglalkozni, de azután egy esztendőig nem tördök vele senki. Legkevésbé a színtügyi bizottság. Mégis csak gyalázat az, hogy Selmecbánya törvényhatósági joggal felruházott sz. kir. városában nincs egy szini előadásokra alkalmas terem, hanem a vigadó dohos, piszkos, hiányos szellőztetése miatt még gabona raktárnak sem alkalmas zugában kell a színészeknek hat szál deszkán játszani. Miért ragaszkodik olyan göresösen Selmecbánya a főiskola tit maradásához, mikor ezeken szégyenletes állapotokon nem tud segíteni? Vajjon akad-e ember aki fölrázza ezt az elernyedt városi aléltságából? ..

Pipi. (Szemügyre veszi Andort oldalról. Magában.) S e miatt a bölény miatt kell nekem alimáimról lemondanom? ... Ha zsiros hivatala, takarékpénztári részvényei nem lennének, pillantásra sem méltatnám. Így, mert jövömet biztosítanom kell, feleségévé leszek. De már kezdem ünni, az ügyetlenségét. Majdnem három hónapal ezelőt nyilatkozott a mamának s nekem még mindig nem mer. (renhangon) Andor! Miért olyan szótalan maga?

Andor. (megilletődve) Tudja Pipi nagysám, hogy nem sokat szeretek beszélni. Magával szemben meg különösen ügyetlenség érzem magam.

Pipi. (esdálkozást színlelve) Velem szembeni Ugyan miért? (magában) Ah! most neki szorítom a vállomának.

Andor. Magam sem tudnám megmondani, hogy miért. Látja, én magára kezdettől fogva másként néztem, mint a többi leányra.

Pipi. (biztató pillantást vet Andorra) Én is magára.

Andor. (gyöngyöző homlokát törli) Olyan különös szorongás félélt éreztem mindjárt első találkozásunk alkalmával. Az a gondolat ötlött tüstént eszembe, hogy maga jó lenne nekem feleségül.

Pipi. (kacérkodva) No én egészen mást gondoltam. (magában) Hallatlan ostoba! Annál könnyebb lesz vele elbűnni, mint férjhez. (Fent szemrehányólag) Hanem Répásy úr nem magához illik, hogy mókázás. Maga engem ugatni akar. (elfordul tőle)

A közönség pártolása sem volt olyan, mint azt a társulat pártolása érdemes volt után várhattuk volna. Sokkal gyengébb társulatok több anyagi sikert értek el. A közönség részvételének okai különbözően három forrásból fakadhat. Az első a helyiség nyomorúságos volta; a második a város általános természetében rejlő szellemi étvágytalanság; a harmadik a színjátékok kevésbé alkalmas időpont megválasztása. Selmechányán színi előadásokra kipurított és legalkalmasabb hónap az október. Ezzel számolni kell a központi választmányoknak s ezeknek a helyi viszonyoknak meghányásával-vetésével, nem pedig egyszerű nap-tárhoz való pillantással kell a sziniszagatók körüjtét meghatározni. Tehát, ha az idő pontot helyesen megválasztják kényelmesebb helyiség is lesz, akkor csökkennek a szellemi étvágytalanság és egy hónap alatt nem egyszer-kétszer lesz telt ház. Erre pedig, ha sehol nem is, Selmeceen szükség van a sziniszagatóknak. A vígadó terme olyan szűk, hogy ha még minden este tele volna is, a bevétel csak nagy nehezen fedezné egy ilyen nagy társulat kiadásait, mint a Dr. Farkas Ferencé. Nem számítva a tetemes gázsit, a mindennapi kiadások Selmeceen olyanok, amilyenek egy nagyobb, állandó vidéki színháznál sincsenek. Lészszer, terem, rendőri s egyéb díjak. A város által adott csekély anyagi támogatás, az ilyen nagy kiadásokkal szemben csak -nesze semmi, fogd meg jól.

Dr. Farkas Ferenc társulata után a *hal szél deszkán* (a vígadói színpadon) tiltéle alatt szinte lehetetlennek látszó dolgokat valósított meg több nagy operettnek színe hozatalával.

Szombaton, május 20-án és vasárnap Honthy Elma jutalomjátéka gyánant *A vándorleány* nagy operette került színe. Az előadás, talán a darabgyöngöses miatt nem volt olyan, mint amilyet dr. Farkas Ferenc társulatától láttunk. Straubinger szerepe egy buffo-komikus előadásában talán lehet határos, de nem Csáky Ferencnek való, aki különben elismerésre méltó ügykezettel, de még sem a kellő hatással játszotta el a nem neki való szerepet. Igen jó volt *Boogy*, mint Csepű. *Revitzky Etel* Fülöp herceget, *Honthy Elma* Onuli a vadleány szerepét játszotta ügyességgel, sok kedvességgel. *Erdős Alice* Líbuska szerepében volt jó komédiánsné. *Barna Ilona* Oleandert alakította kacagató komikummal. *Tukoray Lóránt* Nikkel, *Szántó János* Bonifác szerepében volt elég jó.

A bajász vasárnap délutáni előadása éppen olyan jó, élvezetes, mulattató volt, mint a bajász többi előadása.

Hétfőn este hangverseny-est volt a helybeli önk. tűzoltó-zenekar alap javára. Bizony éppen úgy, mint a színház-alap javára rendezett hangversenyen sok úres szék volt. A főiskolai-, a tűzoltó- és a színházi zenekar *Csiczka Sándor* városi karnagy vezetése alatt kifogástalan művészzellett s nagy hatással játszotta el Schuller E. Hangverseny-nyitányát, Haydn H. Symphoniá-ját és Lincke Pál Souvenir de Rákóczy-ját. *Szántó János* az *Aranyvirágból* énekelt nagy hatással. *Revitzky Etel* magyar dalaival aratott sok tapost. Igen sikerült volt a *Valami hibája van* c. egyfelvonásos vigjáték előadása. Találók; szellemesek voltak *Boogy Zsigó* selmeci kupléi.

A *lakaradó* előadása magas színvonalon álló előadás volt minden tekintetben. Kedden este igen szép közönség is gyűlt egybe arra az utolsó előadásra, mely egyúttal *Baróthy Antal* jutalomjátéka is volt. Volkhardt szerepében *Baróthy* igaz, drámai erővel játszott. Mesterien alakította a tőrzsőrmester személyében a leánya székelye miatt lesújtott apa haragját, vergődését, kérelmetlen elhatározását, *Thomay Ella* megkapó erővel érzéktette meg Klárka személyében a félrelépett leányt, akinek bűnét végtelen szeretete mintegy megbocsáthatóvá teszi. Szánalmunk felébreszté iránta bűnhődés után. *Boogy Zsigó* a nőgyűlölő Queiszot állította előnk mély megfigyelésen alapuló jellemzetességgel. *Fodor Oskár* Lauffen hadnagyban nagy hűséggel érzéktette meg a csabítóknak, a katonának s az embereket kaszók szerint mérlegelő embernek lelki vajúdását. *Csáky Ferenc* Helbig káplárt alakította nagy ügyességgel, hűen ábrázolva annak feltökénykedő, visszautasított szerepét. *Réthy László* Mihálek szerepében egy ostoba lengyel tisztiszolga mulatságos karikatúrát állította előnk. *Szántó János*, mint Höwen hadnagy, Hercegh Vilmos, mint gróf Löwenburg voltak igen jók.

Általában Dr. Farkas Ferenc társulatáról, úgy a színpadi fölépést, mint az életben való szereplést tekintve csak a legjobbat mondhatjuk. Hisszük, hogy Dr. Farkas Ferenc igazgatói kvalitásában velett bizalmunkban nem fogunk csalódni. — Mi nekünk örömnökre szolgálunk az októberi viszontlátás, de nem kívánjuk Farkas Ferencnek, akit halomlásunk szerint a szabadkai színházba hívtak meg jövőre igazgatónak.

És most szerkesztő úr halgathatunk megint *egy érig* a színházról s a színiügyről. Hiszen hallgattunk a példaszó szerint arról. Az pedig nekünk vajmi kevés van . . .

kész híve

T-ő.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Püspök látogatás és cano nicea visitáció.

Baltik Frigyes a dunáninneni é. h. ev. egyház-kerület püspöke mult szombaton este érkezett Selmechányára, ahol Händel Vilmos főesperesnek vendége volt. A püspök hétfőn a liceumot látogatta s illetőleg vizsgálta meghallgatván mind a nyole osztályban az előadásokat. Hétfőn délelőn Bogya János virágtermében volt barátságos összejövetel és ebéd, melyen mintegy harmincan vettek részt, az evang. egyház, a liceum és a politikai hatóság vezetői részéről. Kedden a püspök részt vete a liceumi ifjúság zászlószelencésén, ahol megállította a zászlót s az ünnepély után Vilnyérey rándult ki, ahol párnajep Kachelmann Károly gépgyáros vendége volt. Csütörtökön Hodrusbányára ment a püspök, ahol canonica visitációt tartott. Hodrusbánya közönsége nagy ünnepélyességgel fogadta az evangelicus főpásztort, kinek fogadására a határon megjelent a törvénhatóság képviselőiben Szitnyai József kir. tanácsos polgármester és Horváth Kálmán rendőrfőkapitány valamint a Hodrusbányai evang. egyház vezetői Sobó Jenő főbányatanácsos, egyházi felügyelővel. Az első diadalkaputalán Sobó Jenő egyházi felügyelő, utóbb pedig Puskás Bőske kisasszony üdvözölte a főpásztort szívhöz szóló szép beszéddel, a mire a püspök látkatán meglatva mondott köszönetet. Az evang. plébánia előtt Bálint Dániel helybeli lelkész fogadta, majd pedig Felszám József egyházközpontok kis lelkéjára fondott szép kis verset és adott át virágot a püspöknek. Este a paplakon gyűlt össze a vendégsereg, a hol impozáns és az átelleni hegyeken rajonvala állított és mécseseket lobogtató bányász nép sorfala között fáklýszénével tisztelték meg a ritka és kedves vendéget, a midőn is a bányamunkások nevében Gröhner Samu bányamunkás mondott szép üdvözlő beszédet, a melyre adott tartalmas válaszában a püspök kitaró munkára és a vallásosság hű ápolására buzdította a szegénységben, de azért nyugodalman élő bányamunkásokat. Ezután összeült a bizottság és a püspök megtartotta a canonica visitációt; az ülés éjfélutáni két óráig tartott, mely alatt a püspök kiváló tapintattal és rendkívüli figyelemmel kiterjeszkedett az egyházi élet minden mozzanatára. Pénteken délelőtti ismétlést tartott, melyen a püspök előbb magyarul, utóbb tótl rendkívüli figyelemmel és ábitattal hallgató hatalmas, tartalmas és gyönyörű beszédet intézett a templomot teljesen betöltő közönséghez.

Andor. (ügyetlenül megfogja Pípi kezét)

Pípi. (öngyöndlen ki akarja húzni újját az Andor kezéből, szemet lesitni szeméremén, majdnem elkaengja magát.)

Andor. (remegve beszél) Pípi nagysám én magát... magát igen szeretem. Lenne-e a feleségem?

Pípi. (alig tudja elfojtani kacagását)

Néhány percnyi kínos színet.

Andor. (el akarja ereszteni Pípi kezét)

Pípi. (ugyesen tettelet remegéssel.) Ha maga is úgy akarja.

Andor. (örömben a Pípi lábára lép s felénk megcsókálja a kezét.) Kimondhatatlan boldogság tett. Megenged, hogy egy ideig egyedül örüljek az édes titkonnak s kedves mamájával csak holnap beszéljek.

Pípi. De kedves Andor, a mama ma nagyon jó kedvében van. Adja a karját s menjünk hozzá.

Elmennek.

Andor. (hazafelé menve, magában.) Micsoda örömben került annak az édesnek a meghódítás! No de belém is habarodott a kicsi alaposan.

V.

(Négy esztendő múlva. Répássy izlésesen díszített szalonja. Pípi igazó selyem pongyolában egy hintaszékben ringatózik. Kenez vele szemben egy alacsony zsámolyon ül.)

Pípi. (látható zavarral.) Nagyon szép magától Kenez, hogy eljött.

Kenez. (hűleg udvariasággal.) Amint kívánta nagyságos asszonyom.

Pípi. (magában) Szébb, mint valaha. (font) Talán, ha nem bivom el sem jön?

Kenez. (magában) Ez az asszony kísérteni akar. Erősnek kell lennem. (font) Valószínűleg nagyságos asszonyom.

Pípi. (magában) Ez az ember a hűdőségével akar reám hatni. (font) Nagyon elkéldéjt irántunk. Pedig leánykoromban szívesen járt hozzánk.

Kenez. (gúnyval) Igen, amíg nagyságos asszonyom ki nem adta az utam.

Pípi. (szertefordulóba izekszik lenni) Maga akkor fűl-szagos érzékeny volt. Pedig én nagyon érdek-lődtem maga iránt.

Kenez. Ha érdekfűdött, miért váltott Répássyval alig egy hónap múlva jegyet?

Pípi. (bájosan kaog) Nagyon jól megjegyezte a dátumokat. Elből látom, hogy voltam magára nézve is valaki.

Kenez. Akkor nagyon szerettem nagyságos asszonyom.

Pípi. (pajkosan) Nézze, ne hangsúlyozza annyira azt az akkort. Ne mókázzunk sokat. Ilyen viszontlátásnál a magyarázatgás ha nem kínos is, de unalmas. Nézze, (egészen langyos lesz) mi szeretttük akkor egymást. Most nem áll semmi útjában, hogy tovább folytassuk életünk félbenmaradt legszebb álmát. (Légerő mozdulattal igazgatta pongyoláját.)

Kenez. (fölké, megnezi öráját) Az udvarias látogatás ideje elmúlt. Nagyságos asszonyom eszököl-a kezét. Jegyezze meg, hogy egy igazí férfi egy olyan nőt, akit feleségének szánt, nem tudja mint más feleségét szeretni. (remegően.) Én azt a szép álmomat végig-álmoltam. Az édes befejezését nem tudom megvalósztatni.

Pípi. (ajkát harapdálja s büszke fejbőlintással otályozik a szalonból.)

Kenez. (hazafelé menve gondolkozik) Lám, lám, ő sem kivétel. Annak a nőnek, a ki a férjében a párját meg nem találta s nem elég nemes a lemondásra, elkerülhetetlen sorsa a bukás.

Pípi. (nézegeti magát a nagy vélelmi tükör előtt) Azaz ostoba fodrász rámbeszélté ezt az ijeszítő hajviselést. Egészen kivette az arcomat az alakjából. (Körülnézi magát.) Ügyetlen varrónőket miért teremtelt az isten? Az alakom könyedséget egészen eltakarja ez az elszabott fonyg, (dühösen leszakítja magáról, a szolnalyra esőget) Lena! Menjen nézzem más fodrász után s keressen valami ügyes varró-kisasszonyt. (magában) Holó uracskám azt az álmot nem lehet én nekülem befejezni.

Délután 2 órakor diszebb volt Ruttkay Pál Erzsébet-szálkájában, melyen az első tőszót a püspök mondotta a királynak; utóbb üdvözölte a várost, illetve ennek első tisztviselőjét, Szinyai József kir. tanácsos, polgármester, a ki lelkes válaszában a püspököt éllette. Sobó Jenő egyházi felügyelő a püspököt, Priviczky Ádám a vendégeket, Horváth Kálmán a lelkeseket, Dr. Sós Antal Händel Vilmos főesperest köszöntötte fel, ki válaszában Sobó Jenő egyházfelügyelőt és a helybeli lakosait éllette. A diszebe után a püspök Mór-átóróra ment; este megint a paplakon volt vacsora. Szombaton reggel 5 órakor pedig Újbyánára utazott el további vizsgáló útjára. — A hodrusi ünnepekkel összevágók és igen szépek voltak, a minden legfőbb érdeme van Puskás Józsefnek úrasszonynak és Puskás József főmérnök, Perczán Károly mérnök és Metyky János rendőrbiztos főrendező vezetése alatt álló buzgó rendezőségnek.

— **Előleptetés.** A m. kir. pénzügyminiszter Pelachy Ferenc bányamérnököt, a koronás arany érdemkeresztes tulajdonosát főmérnökké léptette elő. A kinevezés város szerzte örömet kellett, annál is inkább mivel Pelachy Ferenc mint a törvényhatósági bizottságnak is választott tagja, a közügyek terén is tevékenyen működik.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Soltz Sándor társulati kérelmét, alsómagyarországi kémielőzet vezetőjét és Balogh Sándor tisztjelölt segédmérnököké nevezte ki. László Adolf segédmérnököt pedig mérnökké nevezte ki.

— **Áthelyezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Jákó Gyula főmérnököt, az Erzsébet-akna üzemvezetőjét, a hegységnyi bányahivatalhoz helyettes hivatalfőnökké nevezte ki s helyébe az Erzsébet-akna vezetőjére Arkossy Béla főmérnököt helyezte át az Istenáldás-tárról telepről.

— **Eljegyzés.** Lövy Adolf fogyaszti hivatali alkalmazott eljegyezte Weinstein Julia urnőt Besztercebányáról.

— **Requiem.** Boltízár József róm. kath. püspökért e hó 24-én szerdán volt Selmecebányán a gyászistenisztelet, melyre zsúfolásig megtöltötte a plébánia templomát az ájtatos közönség. A gyászisteni tiszteleten Podhragay Pál prépost-plébános négy lelkész segédletével. A zené és énekar a Schieder-mayer gyönyörű remquiemjét adta elő,

— **Hivatalvizsgálat.** Helmbacher Nándor ipolysági kir. törvénybírói elnök a múlt héten fejezte be a selmecebányai kir. járásbíróiságnak rendes évi vizsgálatát, amit mindig a tavasz vagy a nyár elején szokott megtartani. Örömmel értesülünk, hogy a vizsgálat, mint minden évben, ez idén is arról tett tanúságot, hogy bíróságunk vezetése *mintaszerűen* rendes és pontos. A vizsgálat befejezése után ez a legnagyobb elismerés hangján fejezte ki a szigorúságáról és pontosságáról ismeretes törvénybírói elnök s ugy Liha Antal kir. járásbírónak mint Erdély Gyula albíróának köszönetét fejezte ki egyrészt a hivatal példás vezetéséről másrészt a bírósági ügyek gyors, rendes elátásáról. Annál nagyobb ez elismerésnek értéke, mert bíróságunk ügyforgalma, tekintettel a bírák számára, — csak kelleni vannak, — igen nagy. Ez évben már 2153 önálló ügyet láttak el.

— **Baka majális.** Fönt az Olympuson Mars külön kihallgatásra jelentkezett Jupiternél — Mogorván fogadta az öreg harcok istenét.

— Add elő gyorsan mondandóidat, rivalt rá Marsra, mert sok a dolgom.

Mars már-már meghiusulni látta szép reményeit; de nem azért volt a hadak istene, hogy rögtön meggyődjén, tehát bátran és elszántan így szólt:

— Mindenek ura, Jupiter! Te tudod legjobban, mily sok dolgot adtak és adnak most is nekem a civakodó emberek. — A sárga bőrték és muszkák hadakozását is már-már unom, s igazán mondom, kezdek belefáradni a sok hercehurcába. Pihenésre, üdülésre, szórakozásra volna szükségem, s erre igen jó alkalom nyílik éppen most. Talán hallottál már a selmeci 1. sz. önkéntes gárda ezredéről. — Ennek katonái még az én

mogorva arculatomat is mosolyra derítik, s szerfölött komoly hivatásomat is a vidám oldaláról fogják föl. Ezek most, június 4-én egy »Baka majális«-fognak rendezni. . .

Nem folytathatja tovább, mert a herpőcöl Mercur hozta a Jupiter postáját. Elsőnek egy, a földről érkezett meghívó akadt az öreg kezébe. Felbontja, olvassa, mogorva akta lassan-lassan derülni kezd, s végül harsogó kacagásba tört ki. — Hát történetesen a »Baka majális« meghívóját kapta meg, és annak tartalma hangolta oly jó kedvre.

A ravasz Mars látta, hogy nyert ügye van, gyorsan adta hát elő kérését:

— Enged meg hát, hogy részt vegyek abban, a humor ezerszínű köpenyét öltve magamra, s töméd meg zsebeimet jól kedv gyönyört kelto magvaival.

Hogyne fiam, igen szívesen — kiállott még mindig nevetve az öreg Jupiter — hisz ezek minden jót megérdemelnek. Eredj fiam Mercur, járd sorra az isteneket. Ne merészeljen egyikük sem június 4-én rossz kedvű lenni. — Jökedvtől sugározzék az arcuk; mosolygósak legyen a nap-sugarak, amely az esőt hőző feleketek szétüli. — Tersichorénak és Baachusnak különösen parancsolok meg nevemben, hogy ott legyenek; táncoljon, vigadjon akkor ott mindenki, mert amint előre is látom, sokan lesznek ott szép leányok, urak. Aztán, azután vasaltasd ki a frakkomat — talán én is lerándulok.

A Jupiternek küldött meghívó ez volt:

Meghívó. A Selmecebányán állomásozó 1. sz. önkéntes gárda-ezred tisztikara és legénysége az idei záró hadgyakorlatok lefűvása után folyó évi június hó 4-én a »Városi Vigadó« kertjében és összes helyiségeiben táncmulatsággal egybekötött zártkörű *baka-majális*-t rendez a »Főiskolai Kör«-háza alá járva. Belépő-díj személyenként 117 fillér. — Katonák örmesterétől lefelé felét fizetik. Hölgyek kértnek a lehető legegyszerűbb öltözékben megjelenni. Felülvezetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hirilapig nyugtáztatnak. *Rendező-bizottság* rossgrundi és baysheimi Lovag mr. d'Inesch János albornagy úr 6. excellenziájára, eberswaldi Lovag Jozsy Hartscha ezredes ur. Alezredes urék: Lovag Baumgartner Manojlov de Privigye úr Lengelfalva, vítéfalvi és marosémetthi N'Emese Ödön. Örnagy urék: garamandási és gyetvai Nemes Píxen Adorján, De Toulstrois-Rekly Emil, muckenbachi és oedenburgi Muck-ndn András, djakovai és pukkanzai Bogóy Alpha. Kapitány urék: schmidbergi Kovácsy Szaniszló, ottenbergi Sacchinoe de Barna főnlaki Bacilla Vladimir, nigroschwantzky Gesius Schwanezer. Főhadnagy urék: alsó- és felsőhodulváli Czentner József, lovag Sztritzky Fridrik, de Vigorío Fröhlich Brunó, Kirschnerio Salomano, knyisóli Nemes Béla Vencel, pappenheimi Papp Andrijo Jaroslav, rözsedombi Reisinger Raoul, macskaházi Szécsény Adolf Mária. Hadnagy urék: vertebrotovics Gerinczy Désius, Grestmacher Lümbomir, Surjánzsky Sándor de Nagy-Surró, úpatukai Tanka Tassilo. Hadapród-tiszthelyettes: baranyai Müller Viktor Emanuel. Ezredorvos urék: Dr. Úvegés Kázmér és Dr. Tuman Joule. Ezred-trombitás: Debreczeny Ampère örmester. Örmesterek: Jurenál Livius, Köllner Frásibudn, László Gratián, Lostorfer Flórián, Rimeg Isachar, Rothbauer Vasillie, Zsigmondovics Máté. Szakaszvezetők: Bizony Absolon, Bydlo Tóhóltom, Grossmann Eldő, Mayer Balthazar, Milosevics Száva, Schallát Teophil, Szroh Salomano. Kaplárók: Barsi Fernando Böhm Károly, Bristyánszky Ottnár, Duhovszky Kelemen Figura Hektor, Jándi Jithró, Jelinek Poliklét, Jónásch Hadrián, Kőrös Tacián, Matthény Anselm Papp S. Athanász, Rodovity Bajmund, Szilvay Vazul, Zavicna Néztus. Örvezetők: Acs Ansgar, Csázik Leander, Dező Romuald, Filipek Pamfil, Keiner Kázmér, Magyar Heribald, Molnár F. Garibaldi, Pichler Taraz. Közlegények: Aaron Oktávia, Alberti Francenc. Aufriht Viktor, Balás J. Ámosz, Balás E. Keresztély, Barabásy Agán, Berecz Marcel, Bevelaqua Tihamér, Bodolay Emőd, Borbély Izrael, Bánfi Gedeon, Bracaforte Monéa, Dénes Porfir, Divald Zakariás, Egyed Epitán, Eztes Ezekiel, Farkas L. Herodion, Farkas E. Petur, Fozekas Aristark, Fábán Ársén, Pényes Ivó, Földváry Janár. Gácsér Mamertus, Gruber Huberl, Jánosy Zephín, Hávor Pongrác, Herbst János

(olajba fűtt), Hering Eukákt, Honti Izaiás, Ilykovic Lucian, Jakusik Mitrofan, Jamnik Nicefor, Kabay Nátion, Zsiga, Kakody Teodot, Káldor Pankrá, Kotonator, Korompay Sámson, Klukovics Erasmus, Kusztó Uirik, Kovács Kilián, Krause Makár, Köváry Villibald, Leitner Cyrill, Mántele Eleasar, Mikola Jeromos, Br. Marschall Fridolin, Martos Eustach, Marek Napoleon, Molnár A. Pantelemon, Mór Ciprián, Marosán Faustus, Nagy J. Gorgon, Nehay Textus, Orosz Kozma, Ozanics Agatonil, Paczner Korbinian, Pap Emilian, Papp L. Kilián, Patier Joachim, Pelachy Jeromos, Pfaff Leodegár, Rhédey Simon, Rigler Rafael, Schaffer Eulump, Swartz Kalisztr, Szabó Cincér, Szezozy Odillo, Szűts Kariton, Strausz Paraszkivér, Takács G. Armin, Takács J. Engelbert, Turcsányi Kanut, Thegze Acetylen, Tóth Szaturnin, Tomp Joull, Véssey Zénó, Vörök Acoempimas, Vild Nátán, Visnyovszky Paramon, Vojtas Jafel, Vundszám Számi, Zeleznák Abraham. Külföldi atassé: Eöry Miciósláv. Hadi tudósítók: Louis Frutsch, Antonio Henrico.

— **A püspöki látogatás** a liceumban hétfőn volt. A püspök több vendéggel részt vett minden tanár óráján. A zászlófelavatás után pedig konferenciát tartott, amelyen kifejezte elismerését. Együttal jelezte, hogy a lic. kibővítését sürgetni fogja, addig is jelentékeny egyházi segélyt helyezt kiútásba, a mi által lehetséges lesz, hogy az alumneum a liceumból kikertül és a szertárak helyiségeket nyerne. Végeleg megoldás azonban csak nagyobb államssegéllyel eszközölhető, amire liceumunknak épül lehet számitania, mint a többi protestáns iskolának, a melyek állami pénzzel — építkezési segítséggel emeltek megfelelő modern iskolák.

— **Liceumi majális.** A liceumi diákok majálisukat e hó 31-én, a jövő hét szerda napján tartják meg a Felső-Rónán. Kedvezőtlen idő esetén a diákok későbbben tartják meg nyári mulatóságukat.

— **Kórház vizsgálat.** Woelfle Alfra a Pauly Szet vincéről vezetett irgalmas nővérek tartományi főnökeje a múlt héten ideérkezett s a kórházban működő irgalmas nővérek látogatására. Megelegedéssel látta, hogy a kórház helyiségei, dacára az épület nem megfelelő voltának, a nővérek buzgó fáradozásainak megfelelően tisztaság tekintetében mintaszertek, s hogy a betegek áldólag beszéltek el, az ápoló nővérek gondosságát jóságát. Viszont azonban megdöbbenéssel látta, hogy azok a helyiségek, amelyekben az ápoló nővérek nehéz munkájuk után rövid ideit pihenőjüket élvezik, különösen a főnöknő szobája és a közös étkező olyan egészségtelen, nedves dohos helyiségek, hogy azok használatát rendőrileg kellene beülitani. Alkalmunk volt nekünk is megtekinteni e helyiségeket s felhívjuk a rendőrhatalóság figyelmét arra a rettenetes s a közegészségügy legelőmeibb követelményének sem megfelelő állapotr, amelyben e helyiségek leledzenek.

— **Külföldi tanulmányut.** A m. kir. földművelésügyi miniszter Dr. Kövessy Ferenc bányászati és erdészeti főiskolai rendkívüli tanárt hosszabb tanulmányútra küldötte ki a külföldre az erdészeti kísérletügyi terén elért eredményeknek, a kísérletügyi keretéből vágó berendezésnek és tanítási rendszernek tanulmányozására vgett. Dr. Kövessy Ferenc két hónapig tartó tanulmányútjában meglátogatta a bécsi, müncheni, zürichi, nancy-i, párisi, lüttichi, lipseii, berlini, eberwaldi, drezdai, torandi egyetemeket és erdészeti főiskolákat.

— **Halálkozás.** Rennert Gyula nyugalmoyott m. kir. bányafőmérnök e hó 21-én 70 éves korában elhunyt. Temetését, mely nagy részért mellett e hó 23-án volt, részvételt az összes bányakincstári tisztviselő. Az elhunytat neje és kiterjedt rokonság gyászolja.

— **Pályázat ipari munkásjutalmakra.** A keresk-ügyi m. kir. miniszternek 70423/1904. sz. rendelete folytán a folyó évben kiosztás alá kerülő 7. egyenként 100 korona ipari munkásjutalmakra pályázat van hirdetve. A jutalomra való igény előfeltételei: 1. magyar állampolgárság. 2. tényleges ipari munkában való állandó alkalmaztatás, (kapus, kocsis, szolga stb. a jutalomra igényt nem tarthat, a művezető, munkavezető, pallórok, előmunkások csakis kivételes méltánylást érdemlő esetekben vétetnek figyelembe). 3. legalább 15 évi megszkítási nélküli működés az ipari munkák körében. 4. a rendes évi munkabé 2000 koronát meg nem haladhat. A felsorolt feltételeket igazoló okmányokkal, (munkakönyvvél), felszerelt bejelentéssel, a kisparosok részéről az ipartestület, hol ilyen nincs, a városi tanács

úttján folyó évi június hó 15-ig a kamarához be-
terjesztendő. A később érkezettek figyelembe nem
vételek.

— **Egyleti közgyűlések.** A hegybányai
temetkezési és segélyző-egylet ez évi rendes köz-
gyűlését június hó 18-án délután 2 órakor a
hegybányai közösi házban. — A selmecebányá-
rovnai általános temetkezési és segélyző-egylet
június hó 12-én tartja évi rendes közgyűlését
Felső-Rónán.

— **A budapesti m. kir. állami felső építő-
ipariskola** (VII. Csömöri-ut 74 sz.) rendes szak-
osztályának első évfolyamára a tanulók a jövő
1905/6 isk. évre folyó évi június 25-től július 1-ig
jelentkezhetnek személyesen vagy levélben.
— **Feltételek:** legalább 15 éves életkor négy közép-
iskolai (gymnásium, reál- vagy polgáriskolai) osz-
tály elvégzése s egészséges, fejlett testalkat. Szük-
séges iratok: keresztlevel, vagy születési bizonyít-
vány, a végzett összes középiskolai osztályokról
szóló bizonyítvány, újraoltási bizonyítvány. Az
eljegyzettek tartoznak négy hónapra átépítésnél
dolgozni s ezt a november 1—5-én személyesen
történi beiratkozásánál hiteles bizonyítvánnyal igazol-
tatásig. Bővebb felvilágosítást készséggel ad az igaz-
gatóság.

Deák Ferenc-utcában 250. IV. szám
alatti Baumerth Dani-féle házban
= **egy üzlet helyiség** =
(mészárszék) kiadó.

UJ! UJ!
COOK & JOHNSON
amer. szabadalmazott lynkszemgyűrűje.

A jelenkor legjobb és legbiztosabb szore, nagyszerű hatással és
azonnal csillapítja a fájdalmat. — Kapható Osztrák-Magyar monarchia
száma minden gyógyszerboltban. — 1 db. bottalban 20 fillér, 6 darab
kartonban 1 korona, postai küldés esetén 20 fillérről fel. — **Értékesítők:**
Magyarország vasára: **Török József gyógyszerár Budapest, VI., Király-
utca 12. — Ausztria vidékén: Magyarországi-kereskedelmi: „A Szamarit-
tanushoz”, Grac.**

Hirdetmény.

Vidéki nagyobb földmunk, legjobb tisztavi-
dégi búzából készült lisztjeinek feldolgozása útján
és vidék forgalmazásba városaiban több

alföldi házi kenyersütődét
kíván berendezni.

A mennyiben számos nagyobb városban van
már ilyen sütődéje a hol a

hírneves alföldi házikenyér
nagy kelendőségnek örvend, — egy ilyen vállal-
kozás a vidéken is eredménnyel járna.

Azok, a kik a sütődé felállításával foglal-
kozni kívánnak, ebből óhajukat »kenyersütődé«
jelleg alatt e lap kiadóhivatalába írásban nyujt-
sák be.

Eljegyzések csak rövid ideig fogadtnak
el, mert e részben több oldalról tárgyalások
folynak.

Csakis megfelelő tőkével rendelkező reflec-
tások ajánlatai vehetők tekintetbe.

Hirdetés.

Az alsó magyarországi kémiagyőselet folyó
évi május 15-én tartott rendkívüli közgyűlésének
határozata értelmében eladásra bocsátja:

1. a selmecebányai 1786 sz. tjkönyvben 145
hely. szám alatt bejegyzett, a Deák Ferenc utca-
ban 10/III sz. alatt fekvő egyemeletes bérházat;

2. a kalvária alatt fekvő és a selmecebányai
439 sz. tjkönyvben 188—191 helyrajzi számok
alatt bejegyzett ingatlanát, mely áll: egy 4 1/2
holdas gyümölcsös és szénát termő kertből;
egy 630 m² területre épített, jókarban levő földszintes
ilyen szolid házból (próbaház és laboratorium)
egy 180 m² területet elfoglaló, 5 szobát, konyhát
tartalmazó, jókarban levő és szolidan épült föld-
szintes tiszt lakóházból pincével, és más mellék-
helyiségekkel 182/III szám alatt; egy kisebb 127
m² területen épült, némi javítást igénylő 4 szobát,
konyhát és kamarát tartalmazó földszintes lakó-
házból 183/III szám alatt.

Az 1. pont alatt foglalt bérháznak becser-
teke **18000 korona**, a 2. pont alatt foglalt ingat-
lan bécsértéke pedig **30000 korona**, s mindkettő
tehermentes.

Felhívtnak mindazok, akik az egyik vagy
másik ingatlant megvenni szándékozzák, hogy
írásbeli ajánlataikat a felajánlott vételár pontos
megjelölésével és a becsár 10%-kát kitevő bán-
tatpénzzel együtt **folyó évi június 20-ig** alolirt-
nál bejuttassák.

Selmecebánya, 1905. évi május hó 16-kán

Farkab István

nyug főbányatanácsos, mint az
alsó magyarországi kémiagyőselet
elnöke

Legjobb népitőszér!
Hölgyek részére nélkülözhetetlen!

A női szépség

elérésére, tökéletesi-
tésére és fentartására

legkínálóbb és legbiztosabb a
egyedül, semmilyen, sem
nem tartalmazó, teljesen ar-
talmatlan, minden gyógyszerár-
ban, drogeriában és illatszerek-
kereskedésben kapható

FÖLDES-
féle **MARGIT**-CRÈME

Ezen világhírű arkonos elváltól
széplőt, májfoltot, pattanást, mite-
szert és más minden bőráj, sőt
ráncaikat, lumóléheket is, az ar-
cot felérré, simává és üdűvé va-
rázolja. — Ár: kis tégely 1 kor.,
nagy 2 kor. **Margit hájgőpör** (5-6
sz. nben) 120 K., **Margit szappan** 70
fill., **Margit fűgőpör** Zahnpasta 1 K.,
Margit arcvíz 1 K.

Postán utánvétellel vagy a pénz elő-
zetes befizetése után küldi a kereskedő:
FÖLDES KELEMEN gyógyszerár, Arad.

Főkereskedő **Selmecebányán:**
Margótsy János
gyógyszerárban.

Csodás gyors és biztos hatása.
Törv. vdve.
Óvakodjunk utanzatoktól!

Nyavalatörés!

Ki nyavalatörés, görcs és más idleges állapotba
szenved, kérjen iratt, ingyen és bérmentve
kapható a szabad, hatályú gyógyszerár által
Majna, Frankfurt.

Nincs többé iszakosság!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küld-
dünk egy próbát a Cozaporból. Kéve,
tesztét vagy szeszess italban egyfor-
mán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden
szőszeséde a tartozkodásról mert csodálatos
ellenszenvet tesz az iszakosnak a szeszess
italt. A Coza egy csemlenőben s biztosan hat,
hogy azt felesleg, testvér vagy gyermek
egyszerre, az ivónak tudta nélkül adhatja és
az illető megcsak nem is sejtji mi okozta ja-
vulását.

Coza a családok ezreit békítette ki ismét
sok ezer férfit a szeszegen és becselenségtől
megmentett, kik később józan polgárok és
ügyes üzletemberek lettek. Töredék fiatal
embert a jó utra, és szerencséséjhez segített
és sok embernek életét számos orvul meg-
hoszabította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa,
mindazoknak kik kívánják egy próba adogat díj és költsé-
gmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos
hatásáról. Kérjük, hogy az egészségre teljesen árta-
matlan.

INGYEN PRÓBA 171. SZ.
Vágja ki ezen szelvényt és
küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér levelezőlapon
10 fillérré bérmentesítendő.)

COZA INSTITUTE
(Dept. 171.)
62, Chancery Lane,
London, Anglia.

**SELMEC- ÉS BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEI.**

4002 sz./1905. vt.

Hirdetmény.

Selmec- és Rélabánya sz. kir. v. tanácsa
ezennel közhírré teszi, hogy a Zmeskal Gábor
kiházastási alapítvány 1904. évi kamat jövedel-
méből adományképen az 1904. évben férjhez ment
egy róm. kath. s egy ág. evangh. hitv. Selmec-
és bélabányai illetőségű nő között 360 (három-
százhatvan) kor. osztatik ki. Felhívtnak mindazok
kik ezen adomány elnyerésére igényt tartanak,
hogy szabályszerű mellékletekkel, u. m. keresz-
tlevelel szegénység-, szolgálati-, házassági- és
erkölcsi bizonyítvánnyal ellátott kérvényeiket a
é. j. június 15-ig a város polgármesterénél annál
is inkább terjesszék be, mert a későbbben beérkező
folyamodványok nem vételek figyelembe.

Selmecebányán, 1905. évi május hó 22-én.

Szitnyai József,
kir. tanácsos, polgármester.

**HIRDETÉSEK.
Kolbász**

azonnal elérő vagy főzni való 168, pörkölt bőr szalonkák
elcsődött zsirnok 140, sós fehér vastag 136, vékony 136,
füstölt vastag 144, vékony 144 debrecei paprikas szalonka
152, pácolt foglyagymás füstölt paprikas szalonka 209, jécsolt
sotány szalonka nélkülisenka, karamondú. oldalas 152 iller.
A fenti árak szállítói levele és csomagolása ingyen. Elsőrendű
házi zsír 152 hozzá szelencék: 5 kgros 110, 10 kgros 140.
25 kgros 280: az árak fillérekben értendőek. Árum árak,
melyek gyakran változók e helyen minden számban **kolb-
bász** cím alatt találhatók. Szállítja: **BALCZIK** kivitelű
üzlete Nyiregyháza.

Június hó 1-én (csütörtökön) dél-
után felvételeket elfogad **Kossak
József** csász. és kir. udvari fény-
képész Budapestről. (Közelebbi cím:
Városi Vigadó, Winterstein.)

Homlokzat-festék-gyár
KRONSTEINER KÁROLY
BÉCS, III. Hauptstr. 120. saját házában.
Kívánatra ingyen próba, mintakönyv prospektus.

Kronsteiner-féle Homlokzat-festékre hatóság.
uj zománc. védve.
Ötven különböző minta, vízzel keverhető, mosható, viharmentes, tűzálló, zománcozott, csak egy-
szerű mázolás. Jobb, mint az olajfesték. Évek során szállítja és, és kir. uradalmak, katonas-
egyelvényeségek vasutaknál stb. Minden részvett kiállításon első díjjal jutalmazva.
Legelőbbi testék homlokzatra, belterületre, különösen iskolák, kórházak, templomok kasszanyak-
hoz stb. és mindenféle mas tárgyhoz. Egy négyzetméter ára 5 fillér. Meglepo eredmény.
HOMLOKZAT-EESTÉK viharmentes, meszőn oldható, 40 minta olajfestékekkel azonos Kg-ja
24 fillérről felfebb.